

عنوان مقاله:

مفهوم حق به شهر و ارتباط آن با طراحی شهری شهروندمدار؛ تطبیق هنجارهای جامع بیان گر شهروندمداری، با شاخصه های کیفی طراحی شهری

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 11، شماره 46 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فریدین حیدری - کارشناسی ارشد طراحی شهری، دانشگاه بین المللی امام خمینی(ره)، قزوین، ایران.

مجید زارعی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران.

خلاصه مقاله:

براساس ماهیت میان رشته ای طراحی شهری و بحث های نوین مربوط به آن، امروزه، لزوم توجه به مسائلی همچون مطالبه حق به شهر، شهروندمداری و عدالت شهری بیش از پیش مطرح شده است. حق به شهر، مسئله ای با ماهیت اجتماعی، سیاسی و حقوقی است که با تعریف مجدد مفهوم حق شهروندی، مجموعه حقوقی را برای شهروندمدارتر کردن بستر زندگی شهری، به صورت شفاف و عادلانه مطالبه می کند. در این میان نقش فرآیند طراحی شهری در شکل دهی به محیط زندگی شهروندان، حائز اهمیت است و بنابراین با تاکید بر ماهیت میان رشته ای آن، مفهوم حق به شهر می تواند در سکونتگاه های شهری محقق شود. در راستای همین مسئله، این مقاله سعی دارد تا با اتخاذ پیش زمینه ای انسان مدارانه و با کنکاش در مفهوم حق به شهر، ارتباطی معنادار بین نظریه و عمل در طراحی شهری فراهم کند تا از نقش پررنگ مفاهیم اجتماعی، در کنار کیفیت های محیطی، برای توسعه کیفیت فضاهای شهری عمومی استفاده شود. بدین سبب، ابتدا با استفاده از مطالعات کتابخانه ای مربوط به حوزه های حق به شهر و عدالت شهری، هنجارهای جامع شهروندمداری استخراج شده است. سپس به واسطه روش های مقایسه ای، تحلیل محتوا، توصیفی-تحلیلی و تطبیق هنجارهای جامع شهروندمداری با شاخصه های کیفی مطرح شده توسط متخصصین طراحی شهری، سعی شده است تا یک چارچوب نظری متشکل از شاخصه های کیفی موثر در بروز طراحی شهری شهروندمدار، در دو حوزه فرآیند و تولید محصول طراحی شهری فراهم شود.

کلمات کلیدی:

| حق به شهر، شهروندمداری، طراحی شهری شهروندمدار، شاخصه های کیفی، عدالت شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862695>

